

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาในการสั่งพักราชการ ออกจากราชการ และให้กลับเข้ารับราชการของข้าราชการทหาร

ชื่อผู้เขียน : ร้อยโท เสนีย์ พรหมวิวัฒน์

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2545

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ คันศิริ ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร. วีระ โลจายะ

การปกครองบังคับบัญชาข้าราชการทหารนั้นมีลักษณะแตกต่างจากการปกครองบังคับบัญชาข้าราชการพลเรือน เนื่องจากทหารมีระบบการปกครองบังคับบัญชาในรูปแบบของตนเอง และทหารเป็นผู้ถืออาวุธจึงต้องอยู่ภายใต้บังคับของวินัยทหาร ซึ่งในบางกรณีหากข้าราชการทหารผู้ใดถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีอาญาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกสอบสวนเพื่อลงทัณฑ์ทางวินัยสถานหนัก ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งให้ข้าราชการทหารผู้นั้นพักราชการในระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาคดี และเมื่อทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็มีดุลยพินิจที่จะสั่งให้ข้าราชการทหารผู้นั้นออกจากราชการ หรือกลับเข้ารับราชการได้แล้วแต่กรณี ตามที่ข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการทหารพักราชการ พ.ศ.2528 ได้ให้อำนาจไว้ การใช้ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวนั้นเป็นการใช้อำนาจของรัฐซึ่งก่อให้เกิดความผูกพันต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งในบางกรณีมิได้เป็นไปตามหลักแห่งความได้สัดส่วนและหลักแห่งความเสมอภาค ตามหลักของกฎหมายมหาชน

การแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกหลักเกณฑ์บางประการในข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการสั่งให้ข้าราชการทหารพักราชการ พ.ศ.2528 ดังกล่าว จึงเป็นแนวทางที่จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้ใต้บังคับบัญชา โดยกำหนดให้มีการพิจารณาพักราชการ ให้ออกจากราชการ ให้กลับเข้ารับราชการ โดยคณะกรรมการเฉพาะ และมีกระบวนการพิจารณาที่ชัดเจน อันจะนำไปสู่การใช้ดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

Thesis Title : Legal Problems Related to the Superior's Discretion in Issuing
Suspension Dismissal and Reinstatement of Military Officials

Student's Name : Lieutenant Sanee Promwiwat

Degree Sought : Master of Laws

Academic Year : 2002

Advisory Committee :

1. Assoc. Prof. Prasert Tansiri Chairperson
2. Assoc. Prof. Dr. Wera Lojaya

There is a distinctive difference in governing army officers from that of civil servant officers. This is due to the fact that the army has its own governing system. Additionally, army officers are armed with weapons and must be under strict army discipline. In particular cases where an army officer is accused of a criminal offence, misconduct on a high degree, or under investigation for misconduct offences, the superior has the authority to order that particular army officer to go on leave during the investigation period, court ruling period, or after the investigation has been completed. The superior has the authority to order that particular army officer to leave the service or continue his term in the forces, depending on the case. According to the regulations of the Ministry of Defence (1985) on Ordering Army Officers to Leave the Service, superiors are given the authority to determine the fate of the officer, however, this can be a misuse of state power since there is a high bonding between a superior and his subordinates. Under several cases the orders carried out do not correspond with equality and fairness, as stated in Public Law.

Amendments and a revoke of certain regulations under the Military of Defence (1985) Regulation on Ordering Army Officers to Leave the Service, is perceived as an appropriate procedure to promote equality and fairness for subordinates. As part of this, the procedures to consider army officers to be on leave, leave the service, or return to service, will have to be carried out under a special committee with a transparent decision making operation. This will eventually lead to an appropriate and fair treatment to subordinates.